

ผลการใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่อง การแปรรูปอาหาร
ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9

The Effects of Using the Practical Skill Instructional Model Based on Davies'
Concept in the Topic of Food Processing on Learning Achievement and
Practical Skill of Grade 10 Student in Schools under the Secondary
Education Service Area Office 9

วีรวรรณ จินแคะ เพชรพ่อง มยุขโชติ และจรีลักษณ์ รัตนาพันธ์

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

Weerawan Jeenkhae, Petchpong Mayukhachot and Jareeluk Ratanaphan

Department of Education Study, Sukhothai Thammathirat Open University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ เรื่อง การแปรรูปอาหาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิสกับรูปแบบการสอนแบบปกติ (2) เปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการแปรรูปอาหารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิสกับรูปแบบการสอนแบบปกติ และ (3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่อง การแปรรูปอาหาร

กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางลี่วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ที่เปิดสอนวิชาการงานอาชีพ เรื่อง การแปรรูปอาหาร จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 90 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินทักษะการปฏิบัติงาน และแบบสำรวจความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า (1) ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติ

ตามแนวคิดของเดวิสสูงกว่าการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะปฏิบัติกลุ่มที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิสสูงกว่าการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ (3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส ทักษะปฏิบัติ การแปรรูปอาหาร การงานอาชีพ

Abstract

The purposes of this research were to (1) compare grade 10 student's knowledge about Food processing after learning through Davie's Instructional Model and Normal teaching styles; (2) Compare food processing skills of grade 10 students studying with a skill teaching model following Davies' concept and a normal teaching style; and (3) study students' satisfaction on learning through Davie's Instructional Model on the topic of Food processing.

The sample was grade 10 students in Bangli Witthaya School under the Secondary Educational

Service Area Office 9 offering Occupations Education in food processing for 2 classrooms had a total of 90 students; obtained by multi-stage randomization. The instruments of this research were lesson plan achievement test assessment form and questionnaire survey. The statistics used in the data analysis were mean, standard deviation and t-test (independent t-test).

The result of the research had shown that the mean learning achievement of students with Davies' Conceptual Skills Teaching Model was significantly higher than Normal teaching styles at .01 level. (2) The mean between the scores of practice skills group learned with Davies' Conceptual Skills Teaching Model was significantly higher than Normal teaching styles at a .01 level. And (3) The students' satisfaction with Davies' style of teaching practical skills was at a high level.

Keywords: Practical Skill Instructional Model Based on Davies' Concept, Practical Skill, Food Processing, Occupations

บทนำ

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ เป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถนำความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิต การอาชีพ มาประยุกต์ใช้ในการทำงานอย่างมีความคิดสร้างสรรค์และแข่งขันในสังคมไทยและสากล เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ รักการทำงาน และมีเจตคติที่ดีต่อการทำงาน สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างพอเพียง และมีความสุข กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ มุ่งพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม เพื่อให้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อ ได้อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม ซึ่งสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว เป็นสาระเกี่ยวกับการทำงานในชีวิตประจำวัน ช่วยเหลือตนเอง ครอบครัวยุ และสังคมได้ในสภาพเศรษฐกิจที่พอเพียง ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม เน้นการ

ปฏิบัติจริงจนเกิดความมั่นใจและภูมิใจในผลสำเร็จของงาน เพื่อให้ค้นพบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเอง สาระการอาชีพ เป็นสาระที่เกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นต่ออาชีพ ใช้เทคโนโลยีได้เหมาะสม เห็นคุณค่าของอาชีพสุจริต และเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ (Ministry of Education, 2017) ในส่วนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 9 เป็นหน่วยงานที่มีการกิกในการส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับช่วงชั้นที่ 2 และระดับช่วงชั้นที่ 3-4 ในเขตพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีและจังหวัดนครปฐม มีพันธกิจในการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาให้นักเรียน มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับให้มีคุณภาพ ส่งเสริมการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วม มีเป้าประสงค์ให้ผู้เรียนได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ เพื่อให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีสมรรถนะตามสายงานและวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ และเป็นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาที่มีคุณภาพ (The Secondary Educational Service Area Office 9, 2019) และในมุมมองของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ โรงเรียนบางลี่วิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี ที่ผ่านมามีความไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร (Bangliwittaya School, 2019) เนื่องจากมีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการบรรยาย และการสาธิตเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่สนใจการเรียนรู้ ขาดทักษะการปฏิบัติ การแสวงหาความรู้ ขาดทักษะการแก้ปัญหา ซึ่งแตกต่างจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ส่งผลให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง รู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติเป็นการใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ซึ่งได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติไว้ว่า ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อยๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อน แล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็น

ทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของ เดวิส เป็นกิจกรรม ที่ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับ ขั้นตอน ทั้งการทำงานเป็นรายบุคคล และการทำงานเป็นกลุ่ม ทักษะปฏิบัติที่นำมาใช้ในการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่ 1) ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ 2) ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 3) ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 4) ขั้นให้เทคนิควิธีการ 5) ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติแต่ละส่วนได้แล้ว จึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ต่อเนื่องกันจนจบ และฝึกปฏิบัติหลายๆ ครั้ง จนสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ Khaemmanee (2013) และจากการศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียน การสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ทำให้ทราบว่ารูปแบบการสอน นี้สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะปฏิบัติได้ เห็นได้จากผลการวิจัยของ Rattanaphan (2017) พบว่า 1) ทักษะการทำงานจิตรกรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะ ปฏิบัติของเดวิส มีคะแนน ($\bar{X} = 77.95$, $SD = 10.99$) สูงกว่า การจัดการเรียนรู้แบบปกติ ที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 68.20$, $SD = 14.61$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง งานจิตรกรรม ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการ เรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าการ จัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ผล การ ศึกษา ของ Daengtui (2019) พบว่า 1) คะแนนทดสอบวัดความรู้ ความเข้าใจของนักเรียนที่เรียน ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของ เดวิส เรื่อง การติดตั้งระบบแสงสว่างในอาคารระดับ 1 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) จากการประเมินผลทักษะ ปฏิบัติตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิด ของเดวิส เรื่อง การติดตั้งระบบแสงสว่างในอาคารระดับ 1 พบว่า นักเรียนมีทักษะปฏิบัติในระดับดีมาก โดยมีคะแนน เท่ากับ 2.48 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.20 คิดเป็นร้อยละ 82.75 และผลการศึกษาของ Katiyoung (2014) พบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียน เรื่องขนมในท้องถิ่น สงขลา ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสมี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนเรื่อง ขนมในท้องถิ่นสงขลา ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะ ปฏิบัติของเดวิสมีทักษะปฏิบัติการทำขนมในท้องถิ่นสงขลา สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เพื่อให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาผล การใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่อง การแปรรูปอาหาร ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ ทักษะปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 เพื่อ ศึกษาผลที่จะเกิดขึ้น และหาแนวทางในการปรับปรุงพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พัฒนาทักษะปฏิบัติ ทักษะการทำงาน และพัฒนาทักษะทางวิชาการงานอาชีพให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน เรื่อง การแปรรูปอาหาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียน ด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิสกับ รูปแบบการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการแปรรูป อาหาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยรูปแบบ การสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิสกับรูปแบบการสอน แบบปกติ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของเดวิส เรื่อง การแปรรูปอาหาร

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการ เรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิด ของเดวิสมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ ได้รับ การเรียนรู้แบบปกติ
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิสมี ทักษะปฏิบัติหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ แบบ ปกติ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 จำนวน 61 โรงเรียน เป็นนักเรียนจำนวน 10,488 คน

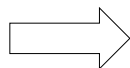
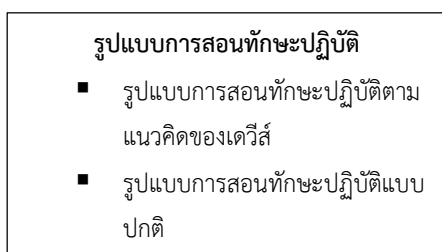
กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางลิ่ววิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 ที่เปิดสอนวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การแปรรูปอาหาร จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

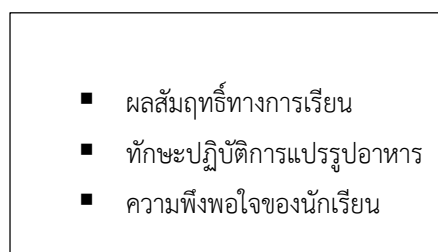
ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติ แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ 1) รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่นำมาใช้ในการดำเนินการ มีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การแปรรูปอาหาร โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส จำนวน 5 แผน เวลา 16 ชั่วโมง มีกระบวนการสร้างและพัฒนา ได้แก่ 1) ศึกษาเอกสาร คู่มือการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ 2) จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การแปรรูปอาหาร จำนวน 5 แผน เวลา 16 ชั่วโมง 3) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน และ 4) นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ (IOC) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ รายวิชา ง 31101 การงานอาชีพ (งานบ้าน) เรื่อง การแปรรูปอาหาร มีกระบวนการสร้างและพัฒนา ดังนี้ 1) ศึกษาเอกสาร คู่มือตัวชี้วัด และเนื้อหาที่ใช้ในการสร้างแบบทดสอบ 2) จัดทำ

ตามแนวคิดของเดวิส และ 2) รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติแบบปกติ

ตัวแปรตาม ได้แก่

1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง การแปรรูปอาหาร

2) ทักษะปฏิบัติการแปรรูปอาหาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่อง การแปรรูปอาหาร

ตารางวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้กับพฤติกรรมการเรียนรู้เพื่อกำหนดผังการสร้างข้อสอบให้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้และพฤติกรรมการเรียนรู้ 3) สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และ 4) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาความสอดคล้องรายข้อของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง มีค่าดัชนีอยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 ทั้ง 20 ข้อ และนำแบบทดสอบมาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำแบบทดสอบไปหาค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยแบบทดสอบมีความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 – 0.8 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20-1.00 5) นำแบบทดสอบไปหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน ผลปรากฏว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.93

3. แบบประเมินทักษะการปฏิบัติงาน เรื่อง การแปรรูปอาหาร เพื่อวัดความสามารถในการปฏิบัติงาน หรือปฏิบัติกิจกรรม มีกระบวนการสร้างและพัฒนา ดังนี้ 1) กำหนดจุดประสงค์ของการวัด ศึกษากระบวนการ กำหนดจุดประสงค์การประเมินโดยครู และนักเรียนร่วมกันกำหนด หัวข้อที่จะประเมิน กำหนดค่าระดับคุณภาพของรายการที่ใช้ เป็นเกณฑ์ในการประเมิน 2) จัดทำแบบประเมินทักษะการปฏิบัติงานการแปรรูปอาหาร 3) นำแบบประเมินทักษะไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องของเกณฑ์และรายการประเมินกับวัตถุประสงค์ นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาวิเคราะห์หาค่าความสอดคล้องของเกณฑ์ และรายการประเมินกับวัตถุประสงค์ (IOC) ซึ่งแต่ละรายการประเมินมีค่าเท่ากับ 1

4. แบบสำรวจความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่อง การแปรรูปอาหาร มีกระบวนการสร้างและพัฒนา ดังนี้ 1) ศึกษาเอกสาร วิธีการสร้างแบบสำรวจความพึงพอใจ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 2) สร้างแบบสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่อง การแปรรูปอาหาร 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านการออกแบบบทเรียน ด้านรูปแบบการนำเสนอ และด้านประโยชน์ โดยกำหนดความหมายของระดับความคิดเห็น ออกเป็น 5 ระดับ คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย และพึงพอใจน้อยที่สุด 3) นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลเพื่อ

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแปรรูปอาหาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิสกับรูปแบบการสอนแบบปกติ

คะแนนทดสอบ	n	$\bar{x}$	S.D.	t	p
กลุ่มทดลอง	45	14.60	1.81	7.454**	0.00**
กลุ่มควบคุม	45	12.04	1.41		

** p<.01

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแปรรูปอาหาร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา ภาษา และสำนวน โดยมีค่าดัชนีอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งถือว่าเครื่องมือมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้รวบรวมมาวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแปรรูปอาหาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิสกับรูปแบบการสอนแบบปกติ ด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

2. วิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะปฏิบัติการแปรรูปอาหาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิสกับรูปแบบการสอนแบบปกติ ด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่อง การแปรรูปอาหาร โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแปรรูปอาหาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิสกับรูปแบบการสอนแบบปกติ

(กลุ่มทดลอง) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.60 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.81 รูปแบบการสอนแบบปกติ (กลุ่มควบคุม) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.04 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.41

เมื่อนำคะแนนมาเปรียบเทียบกับสถิติทดสอบที่ พบว่า ตามแนวคิดของเดวิสสูงกว่ารูปแบบการสอนแบบปกติอย่างมี
ค่าเฉลี่ยคะแนนสอบที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติ นัยสำคัญที่ระดับ .01

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะปฏิบัติการแปรรูปอาหารแต่ละทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วย
รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับรูปแบบการสอนแบบปกติ (คะแนนเต็มแต่ละหัวข้อ เท่ากับ 3 คะแนน)

รายการประเมินทักษะปฏิบัติ การแปรรูปอาหาร	กลุ่มทดลอง (รูปแบบเดวิส)			กลุ่มควบคุม (รูปแบบปกติ)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับทักษะ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับทักษะ
ทักษะการวิเคราะห์งาน	2.84	0.42	ดี	2.36	0.74	ปานกลาง
ทักษะการวางแผนการทำงาน	2.78	0.47	ดี	1.88	0.40	ปานกลาง
ทักษะการใช้วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องมือ ในการปฏิบัติงาน	2.79	0.41	ดี	1.82	0.41	ปานกลาง
ทักษะการปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้	2.70	0.46	ดี	2.31	0.38	ปานกลาง
ทักษะการประเมินผลการทำงาน	2.60	0.46	ดี	2.13	0.54	ปานกลาง
รวม	2.74	0.45	ดี	2.10	0.49	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบ
การสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ใน
ระดับดี และนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนปกติ
มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า
ทักษะการวิเคราะห์งาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.84$, S.D. = 0.42) สูงกว่ากลุ่ม
ควบคุม ($\bar{X} = 2.36$, S.D. = 0.74) ทักษะการวางแผน
การทำงาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มทดลอง
มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.78$, S.D. = 0.47) สูงกว่ากลุ่มควบคุม
($\bar{X} = 1.88$, S.D. = 0.40) ทักษะการใช้วัสดุ อุปกรณ์และ

เครื่องมือในการปฏิบัติงาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.79$, S.D. = 0.41) สูงกว่ากลุ่ม
ควบคุม ($\bar{X} = 1.82$, S.D. = 0.41) ทักษะการปฏิบัติงานตาม
แผนที่วางไว้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มทดลอง
มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.70$, S.D. = 0.46) สูงกว่ากลุ่มควบคุม
($\bar{X} = 2.31$, S.D. = 0.38) และทักษะการประเมินผล
การทำงาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มทดลอง
มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.60$, S.D. = 0.46) สูงกว่ากลุ่มควบคุม
($\bar{X} = 2.13$, S.D. = 0.54)

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทักษะปฏิบัติการแปรรูปอาหาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยรูปแบบ
การสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับรูปแบบการสอนแบบปกติ

คะแนนทักษะปฏิบัติ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	p
กลุ่มทดลอง	45	68.56	4.35	17.006**	0.000**
กลุ่มควบคุม	45	52.51	4.60		

**p < .01

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะ
ปฏิบัติการแปรรูปอาหารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสมีค่าเฉลี่ย

($\bar{X} = 68.56$, S.D. = 4.35) สูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบ
ปกติ ($\bar{X} = 52.51$, S.D. = 4.60) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01

ตารางที่ 4 ผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ เรื่อง การแปรรูปอาหาร

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1.ด้านเนื้อหาวิชา			
1.1 เนื้อหาของเรื่องที่เรียนมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	3.80	0.94	มาก
1.2 เนื้อหาสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	4.07	0.94	มาก
1.3 เนื้อหาที่มีความยากง่าย เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน	4.33	0.71	มาก
1.4 เนื้อหาส่งเสริมให้นักเรียนเห็นประโยชน์และคุณค่าของการแปรรูปอาหาร	4.07	0.78	มาก
1.5 เนื้อหานำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.00	0.83	มาก
เฉลี่ยรายด้าน	4.05	0.84	มาก
2. ด้านครูผู้สอน			
2.1 ครูมีความสามารถในการสอนตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของ เดวีส์	3.71	0.92	มาก
2.2 ครูสอนตามขั้นตอนทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ดี	3.89	0.93	มาก
2.3 ครูให้คำแนะนำในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม	4.13	0.89	มาก
เฉลี่ยรายด้าน	3.91	0.91	มาก
3. ด้านการจัดการเรียนการสอน			
3.1 การสอนแบบเดวีส์ทำให้เกิดทักษะการแปรรูปและถนอมอาหารได้ดี	3.60	0.81	มาก
3.2 มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการเรียน การสอน	4.13	0.89	มาก
3.3 บรรยากาศการเรียนการสอนน่าเรียน	3.60	0.81	มาก
3.4 การสาธิตทำให้นักเรียนปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง	3.58	0.75	มาก
3.5 มีการสรุปเนื้อหาก่อนจบการสอนทุกครั้ง	3.53	0.73	มาก
เฉลี่ยรายด้าน	3.69	0.79	มาก
4. ด้านสื่อการเรียนการสอน			
4.1 การใช้หนังสือ คู่มือ เอกสารประกอบการเรียนการสอน	3.78	0.79	มาก
4.2 สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนสัมพันธ์กับเนื้อหาที่เรียน	3.71	0.79	มาก
4.3 เครื่องมือสำหรับการแปรรูปอาหารมีเพียงพอ และเหมาะสม	3.60	0.81	มาก
เฉลี่ยรายด้าน	3.70	0.80	มาก
5. ด้านการวัดและประเมินผล			
5.1 การวัดและประเมินผลจากกระบวนการปฏิบัติงาน	3.38	0.78	ปานกลาง
5.2 วิธีการวัดและประเมินผลจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.49	0.73	ปานกลาง
5.3 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	3.71	0.66	มาก
เฉลี่ยรายด้าน	3.53	0.72	มาก
เฉลี่ยรวม	3.80	0.43	มาก

จากตารางที่ 4 จากการสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ เรื่อง การแปรรูปอาหาร

จำนวน 45 คน พบว่าโดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$, S.D. = 0.43) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่

นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านเนื้อหาวิชา ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.84) รองลงมาคือด้านครูผู้สอน ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.91) ด้านสื่อการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.80) ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.79) และด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 3.53$, S.D. = 0.72) ตามลำดับ

สรุปการวิจัยและอภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง ผลการใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่อง การแปรรูปอาหาร ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 อภิปรายเป็นประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแปรรูปอาหาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส พบว่า คะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแปรรูปอาหาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนทดสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กล่าวได้ว่ารูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ โดยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ได้จัดลำดับขั้นของการเรียนรู้ทางด้านทักษะปฏิบัติไว้ 5 ขั้น ได้แก่ ขั้นสาธิต ทักษะหรือการกระทำ ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นให้เทคนิควิธีการ และขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จได้ดี และรวดเร็ว ส่งผลให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแปรรูปอาหาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสสูงกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบปกติ สามารถนำความรู้ ที่ได้รับไปใช้ให้เกิดประโยชน์ อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Rattanaphan (2017) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องงานจิตรกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับ การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ Daengtui (2019) ที่พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบวัดความรู้ ความเข้าใจของนักเรียนที่เรียนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่อง การติดตั้งระบบแสงสว่างในอาคารระดับ 1 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ Chatiyanon (2015) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทักษะปฏิบัติการแปรรูปอาหาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส พบว่า คะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติการแปรรูปอาหารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กล่าวได้ว่ารูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สามารถพัฒนาทักษะการทำงานของนักเรียนได้ โดยเริ่มจากครูนำแนวคิดและกระบวนการที่ได้ไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การแปรรูปอาหาร ที่เป็นกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน กิจกรรมการเรียนรู้จึงเริ่มให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการฝึกทักษะพื้นฐานก่อนเป็นอันดับแรก แล้วจึงฝึกฝนพัฒนาทักษะต่อไปเรื่อย ๆ จนเกิดความชำนาญ ปฏิบัติงานได้อย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว ทำงานอย่างมีระบบ ถูกต้อง และสมบูรณ์ อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Daengtui (2019) ที่พบว่า การประเมินผลทักษะปฏิบัติตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่อง การติดตั้งระบบแสงสว่างในอาคารระดับ 1 นักเรียนมีทักษะปฏิบัติในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.48 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.20 คิดเป็นร้อยละ 82.75 และ Rattanaphan (2017) ที่พบว่า ทักษะการทำงานจิตรกรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ Katiyoung (2014) ที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนเรื่องขนมในท้องถิ่นสงขลา ด้วยรูปแบบการเรียน

การสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสมีทักษะปฏิบัติการทำขนมในท้องถิ่นสงขลา สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่อง การแปรรูปอาหาร

นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Pumsaidon (2018) ที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีกระนวนวิทยาคม ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้อยู่ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และ Katiyoung (2014) ที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนเรื่องขนมในท้องถิ่นสงขลา ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมาก และ Khong eew (2018) ที่พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนของเดวิสร่วมกับวิธีการสอนแบบร่วมมือโดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเรื่อง ผลการใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่อง การแปรรูปอาหาร ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 9 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผู้สอนควรเตรียมความพร้อมในการสอน โดยการศึกษาเรื่องที่สอน เข้าใจในขั้นตอนการปฏิบัติ สามารถอธิบายและอธิบายเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจมากยิ่งขึ้น

2. พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้น่าสนใจ ทันสมัย มีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน เป็นไปตามขั้นตอนการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างถูกต้อง รวดเร็ว

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษา และวิจัย ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กับตัวแปรอื่นๆ เช่น เจตคติต่อการเรียนวิชาการงานอาชีพ งานเกษตร หรืองานช่าง

2. ควรศึกษารูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของ เดวิสโดยนำไปทดลองใช้กับการจัดการเรียนการสอนวิชาที่เน้นทักษะปฏิบัติอื่นๆ

References

- Bangli Wittaya School (2019). *Group Learning Activities, Subjects, Learning, Occupations* Bangli Wittaya School Suphanburi province.
- Chatiyanon B. (2015). *Results of learning activities using Davies' Model of Teaching Practical Skills in the Course of Vegetable Gardening For Mathayomsuksa 1 Students at the Demonstration School of Silpakorn University*. Master of Education Thesis Program and Teaching Areas Silpakorn University.
- Daengtui P. (2019). *Results of Using the Practice Skill Learning Management Model. Based on Davies' Concept of Lighting Installation in a Level 1 Building for Mathayom 2 Students at Nikhomwittaya School*. Rayong Province. Master of Education Thesis, Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University.
- Katiyang B. (2014). *Results of Davies' Practical Skills Teaching Model. On Learning Achievement, Baking Practice Skills in Songkhla and Pride In the Local Visdom of Mathayom Suksa 4 Students*. Program and Teaching Areas Thaksin University.

- Khammanee. T. (2013). *Teaching Science: Knowledge Body for Effective Learning Process (7th edition)*. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Khammanee. T. (2013). *Teaching Science: Knowledge for effective learning process. (6th edition)*. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Ministry of Education. (2017). *Learning standards and indicators (Revised version 2017)*. Office of the Basic Education Commission. Bangkok: Printing House, The Agricultural Cooperative Federation of Thailand, Ltd.
- Phumsaidon W. (2018). *Development of flute skills of Mathayomsuksa 1 students in accordance with Davies' Practical Skills Teaching Model (Davies)*. Program and Teaching Areas Rajabhat Maha Sarakham University.
- Rattanaphan. N. (2017). *Results of Learning Management by Davies' Practice Skill Teaching Model on Painting Work on Work Skills and Learning Achievement of Mathayomsuksa 3 Students in Office Schools. Secondary Education Area, Area 3, Nonthaburi Province*. M.S. Thesis (Curriculum and Teaching). Nonthaburi: Graduate School Sukhothai Thammathirat Open University.
- The Secondary Educational Service Area Office (2019). *Fiscal Year 2019 Performance Report*. Office of Secondary Education Service Area Office 9.